

Konkrétní příklady aktivit v době pandemie z prostředí katolické církve

Brněnská diecéze

Zpráva Diecézní Charity Brno

Všichni lidé v DCHB na všech úrovních opravdu naplnili všechny síly, i když někteří mohli zůstat doma, přesto se všichni se zapojili do péče o všechny pacienty, klienty a uživatele i bez účinných ochranných pomůcek, a to bez ohledu na možnost nákazy, pracovníci správy rozváželi desinfekci, ochranné pomůcky, jídlo pracovníkům, od nikoho jsem neslyšel, že nepůjde do terénu, že má strach z nákazy, a byly to často matky od dětí, které každé ráno nechaly své ratolesti v provizorních „šolkách“, které charity pro ten účel zřídily a často i 12 hodin denně se věnovaly svým klientům

Aktivovali jsme desítky dobrovolných skupin, které šily roušky, vyráběli štíty, sháněli brýle, rukavice, obleky, během 14 dnů jsme měli zajištěné ochranné pomůcky pro naše pracovníky a rozdávali jsme i našim klientům.

Ošetřovatelská a pečovatelská služba, domácí hospicová péče – pracovníci i bez účinných ochranných pomůcek obsloužili denně přes 3 tis. pacientů a klientů; přesto, že někteří pracovníci museli zůstat na OČR, museli jsme pokrýt i zvýšený zájem o péči, protože nemocnice a jiná lůžková zařízení pacienty v těžkých stavech propouštěly i z důvodu uvolnění lůžek pro koronavirové pacienty, naše zdravotní sestry a pečovatelky byly tzv. v „první linii“, pečovaly o pacienty, kdy jejich rodinní příslušníci mohli být nakaženi i z důvodu návratu některých z Rakouska a Itálie a nepřihlásili se do karantény

V terénních službách jsme nad rámec našich služeb obcím v Jmk a KV nabídli možnost rozvážky stravy, nákupy a dovoz léků pro seniory, zapojili jsme do těchto služeb mnoho dobrovolníků, využívali to především senioři, kteří měli obavu vycházet z domu na nákupy

Hospic sv. Josefa v Rajhradě – i přes nedostatek ochranných pomůcek jsme se starali o pacienty až do konce, opět nám z nemocnic posílali pacienty v těžkém stavu, kteří po několika dnech umírali, i přes to, že návštěvy příbuzných mohly být potenciálním zdrojem nákazy, k umírajícím jsem rodinné příslušníky pouštěli, naši dobrovolníci jim ušili speciální obleky se štíty a respirátory, aby své umírající příbuzné nenakazili, museli jsme vyčlenit covid a noncovid zónu – pro nakažené a nenakažené pacienty a tím i snížit kapacitu hospice, těmito speciálními opatřeními se v našich službách neobjevil žádný nakažený pacient

Domov pro seniory a domy s pečovatelskou službou – nadále zajišťovaly péči o seniory, zde byly státem zakázány návštěvy příbuzných, zprostředkovali jsme s jejich příbuznými online přenosy přes internet na tablety, nebo televize, opět jsme zde museli vyčlenit zóny pro klienty v karanténě, což při malé kapacitě těchto zařízení bylo obtížné

Azylové domy, noclehárny – snažili jsme se klienty udržet v azyláciích a vycházet mohli jen k lékaři nebo pro sociální dávky, klienti byli vždy náležitě poučeni a vybaveni ochrannými prostředky a desinfekcí, i přes to, se několikrát stalo, že matka s dítětem na týden utekla k partnerovi, při návratu jsme ji umístili do 14-denní karantény, kdy nesměla vycházet, dětem v domovech pro matky s dětmi jsem zapůjčili tablety a mobily, aby se mohly učit a neztratit tak krok se školou (a hlavně je udržet v azyláku), v Blansku rozšířili službu noclehárny na službu 24 hod denně, 7 dní v týdnu, aby tak zabránili šíření nákazy klientů, kteří se každý večer vraceli do noclehárny

Denní centra, kontaktní centra pro drogově závislé – došlo k omezení provozu těchto center, nebyli jsme schopni udržet hygienická opatření, pouštěli jsme do center klienty pouze na hygienu a výměnu

oblečení, kontaktní centra vyměňovaly stříkačky přes okno, o to více jsme rozšířili terénní služby, v Brně jsme otevřeli výdejní okénko v bývalé káznici na Cejlu, naši pracovníci zde připravili a vydali denně až 70 jídel

Terénní služby pro lidi bez domova a drogově závislé – od začátku vyhlášení krizového stavu naši pracovníci rozšířili terénní služby pro lidi bez domova a drogově závislé, na ulici jim rozdávali jídlo, roušky, desinfekční prostředky a poskytovali informace, snažili se je motivovat k využití některé pobytové služby, jen v Brně se denně na ulici rozdávalo 120 jídel, které připravili naši pracovníci

Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež – nařízením Vlády byla tato zařízení uzavřena, ale přesto jsem poskytovali online služby, hlavně doučování, přes sociální sítě a prováděli terénní služby, dětem ze sociálně slabých rodin jsme zapůjčili notebooky, které jsem získali ve sbírce a nebo od sponzorů

Střelák – ve spolupráci s ostatními NNO v Brně jsme naplánovali, jak dostat lidi bez přístřeší ze středu města do nějaké lokality, kde bychom je ochránili a zabránili, aby roznášeli případnou nákazu, ve spolupráci s Městem Brnem jsme otevřeli 3 centra, na Vlšké, v Židenických kasárnách a na Střeláku; Střelák (vedle Anthroposu v Pisárkách, areál bývalé střelnice), non stop centrum provozuje Charita, je zde ubytovaných 50 osob, bydlí ve stanech, je jim zajišťována 3x denně strava, hygiena, lékařská péče, volnočasové aktivity, provoz zajišťujeme stávajícími pracovníky z denního centra na Bratislavské a s dobrovolníky z MU, toto centrum vnímám jako unikátní službu, kterou naši lidé doslova vydupali ze země, nebýt jejich obětavosti a nasazení, stále by se lidé bez domova pohybovali ve městě; předpokládáme, že centrum ukončí svoji činnost na konci srpna, do té doby chceme od Města získat nějaké sociální byty a rozšířit naše pobytové služby pro lidi bez domova, aby se lidé ze stanů na zimu nemuseli vracet pod mosty a do kanálů

Ve spolupráci s Charitní linkou pomoci v Blansku jsme spustili projekt „**Dobré srdce na dálku**“ kdy jsme zkontaktovali dobrovolníky s osamělými seniory, nebo i lidmi, co zůstali doma na OČR a cítili se osamělí, mohou si několikrát týdně volat a obvykle se jen sdílet, dobrovolníci byli vyškoleni v krizové intervenci, poskytujeme jim supervizi

Vyhlásili jsme **finanční i materiální sbírky**, pro naši podporu se zvedla obrovská vlna solidarity, firmy i jednotlivci nám přinášeli roušky, desinfekce, teploměry, jídlo pro pracovníky

Náš **charitní bazar oblečení Baltazar** byl uzavřen, hrozí mu velká ztráta a zavření celé služby, rozběhl se eshop – charitní secondhand, který pomáhá Baltazaru překonat krizi

Za celou dobu pandemie **nebyl nakažen náš žádný klient**, byl nakažen pouze jeden pracovník a to ředitel OCH Rajhrad Zdeněk Strašák, včas jsme ovšem zajistili, aby se nákaza nerozšířila do hospice

Českobudějovická diecéze

Budějcká stravenka pro lidi bez domova

Nový projekt Městské charity České Budějovice dával lidem bez domova šanci obnovit své pracovní návyky, začlenit se zpět do společnosti a současně uklidit Město České Budějovice. Za stravenku v hodnotě 60 Kč si lidé bez domova budou moci nakoupit potraviny.

Příspěvek ze Sbírký pro Česko zachránil paní Miladu a její syny před vystěhováním

Díky darům shromážděným na kontě *Sbírky pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci!* už dostali první lidé, kteří kvůli pandemii onemocnění Covid-19 přišli o peníze nutné k zajištění základních životních potřeb, přímou finanční pomoc. Na Oblastní charitu Pelhřimov se obrátila i paní Milada, které i s jejími třemi dětmi hrozilo, že přijdou o střechu nad hlavou.

Podrobnosti o **příběhu paní Milady** naleznete na webu českobudějovické charity <https://www.charita.cz/aktuality/koronakrize/na-vlne-pomoci-proti-bezmoci-kluci-pani-milady-maji-kde-delat-domaci-ukoly/>

Příběh paní Kamily, jedné z prvních podpořených z veřejné sbírky, klientky Intervenčního centra, která se s podlomeným zdravím a po nelehkém období života s týrajícím partnerem ocitla bez finančních prostředků, naleznete zde: <https://www.charita.cz/aktuality/koronakrize/na-vlne-pomoci-proti-bezmoci-sance-na-novy-zivot-pani-kamily/>

Když je možnost oplatit dobro: Diecézní charita České Budějovice zaslala pomoc jihotyrolské Charitě

Pomoc, stejně jako pandemie covid-19, nezná hranice. Před 18 lety přišla do jihotyrolské diecézní Charity žádost z českobudějovické diecézní Charity o finanční pomoc potřebnou pro řešení následků ničivých povodní. Nyní Diecézní charita České Budějovice měla možnost alespoň částečně oplatit tehdejší laskavost. Ve spolupráci s občanským sdružením Cesta 121 vyslala do severní Itálie ochranné pomůcky pro boj s koronavirem.

Diecézní charita České Budějovice poslala italské Caritas Diocesi Bolzano-Bressanone dezinfekci Anti-COVID, rozprašovače na dezinfekci, ochranné brýle, ochranné štíty, bavlněné roušky, jednorázové roušky a rukavice v celkové hodnotě 162 tisíc Kč. „*Do pomoci se zapojilo i občanské sdružení Cesta 121 nabízející pomoc stárnoucím kněžím a kněžím v tísní, jehož ředitel Antonín Randa je členem Rady Diecézní charity Č. Budějovice. Cesta 121 přidala do zásilky dezinfekci a roušky jako dar kněžím v Bolzanu a okolí, uvedl ředitel Diecézní charity České Budějovice Jiří Kohout.*

Náš život je stále v Boží ruce, byl před koronavirem, je teď a bude i potom

Sestra Karmela z Kongregace Milosrdných sester sv. Kříže působí na poutním místě v Kájově a pracuje také jako nemocniční kaplan v Českém Krumlově. O tom jste si mohli přečíst v Setkání loni v prosinci. Zeptali jsme se jí, jak pandemie změnila zaběhlý život v Kájově.

„Zákaz návštěv v nemocnicích znemožnil mou službu v nemocnici v Českém Krumlově a nouzový stav omezil také mé návštěvy dalších seniorů v domácnostech. Stručně řečeno, epidemie koronaviru způsobila, že jsme zůstávaly víceméně jen v areálu fary. V současné době je zde se mnou sestra Tobia, která tu již dříve dva roky působila a kájovské prostředí je jí dobře známé.

Z počátku byl nedostatek roušek, proto jsme se nabídlý a začaly je šít. Pro kněze našeho vikariátu, pak pro farníky, pro hasiče, pro bezdomovce, pro obec Kájov. Nakonec jsme se nějakým způsobem dostaly do skupiny švadlen, která šila roušky pro město Český Krumlov. Byla to zajímavá zkušenost. Město Český Krumlov (koordinátorem této akce byl místostarosta Martin Hák), připravovalo pro své občany balíčky, které obsahovaly kromě informací o koronaviru také jednorázovou roušku a jednu šitou roušku i s návodem, jak si případně ušít další. Během dvou týdnů se ušilo do připravovaných balíčků víc jak 13 tisíc roušek. Další roušky se distribuovaly i do nemocnice. Skupina švadlen pro šití roušek měla výbornou organizaci. Každý den všechny švadleny jako spojka objížděl se svou dodávkou Ondra, který svázal všechny ušité roušky a případně nás zásoboval materiálem. Občas přivezl pro švadlenky od sponzorů i něco na povzbuzení, třeba výborný jablečný mošt. Jsme rády, že jsme se mohly do této akce zapojit. Vypotřebovaly jsme mnoho kilometrů nití a také zlomily dost jehel. Celkově jsme se sestrou Tobiou ušily asi 500 kusů roušek.“

Více než 40 dobrovolníků se zapojilo do projektu Diecézní charity HK s Biskupským gymnáziem v Hradci Králové

Nejvíce dobrovolníků bylo z řad studentů Biskupského gymnázia a Gymnázia J. K. Tyla. Lidem, kteří neměli nikoho nablízku, dobrovolníci pomáhají s nákupy, donáškou léků, pochůzkami i zajištěním roušky. A kdo nemohl zrovna pomáhat, tak s dětmi maloval pro seniory a nemocné obrázky. V prvních dnech se dobrovolníci vydali do ulic s letáčky o nabídce pomoci. Posléze každý týden vyřídili desítky žádostí o pomoc. „Nejčastěji se jedná o nákup základních potravin, vyzvednutí obědu, odeslání doporučených zásilek, donášku léků nebo zajištění roušek,“ řekla Anna Dvořáková z Biskupského gymnázia, která také sama dobrovolničila. „Těší nás zájem a ochota dobrovolníků. Lidé nám nabízejí také alternativní pomoc v podobě darování dětských obrázků pro seniory nebo šití roušek,“ dodala.

Dobrovolníci byli připraveni pomáhat včetně víkendů v centru Hradce Králové i na předměstích. Služba byla určena především osamělým seniorům, vážně nemocným a lidem se zdravotním postižením či sníženou imunitou. Dobrovolníci zajišťovali nákupy, donášeli léky, venčili psa nebo došli na poštu apod. Samozřejmě byli vybaveni ochrannými pomůckami. V případě potřeby donesli i roušky, které zajistila Diecézní charita Hradec Králové nebo ušili dobrovolníci či zaměstnanci.

Olomoucká arcidiecéze

Arcibiskupství společně s teologickou fakultou provozovalo telefonickou linku pomoci

Arcibiskupství olomoucké společně s Cyrilometodějskou teologickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci zřídilo linku pomoci. Volajícím bylo k dispozici na dvacet odborníků – psychologů, psychoterapeutů i kněží. Při telefonátech se snažili zvládnout situaci volajících nebo je nasměrovat tak, aby se jim dostalo co nejlepší pomoci. Všichni zúčastnění tuto službu vykonávali jako dobrovolnou, vedle běžných pracovních povinností.

„Touto nabídkou jsme reagovali na potřeby člověka v nově nastalé situaci související s nástupem a postupným šířením koronavirové infekce covid-19, neboť mnohé důsledky plynoucí z této situace zasáhly a v neblahé míře ovlivnily osobní nastavení celé společnosti, prožívání a fungování každého konkrétního člověka, a tedy i rodin,“ popsala koordinátorka projektu Marcela Anežka Kořenková a dodala: *„Telefonická intervence tohoto charakteru se tedy snažila nabídnout pomoc všem lidem, kteří v daném období potřebovali podporu, duchovní povzbuzení, zprostředkování konkrétní pomoci nebo se jen sdílet s těžkostmi, které na ně či jejich rodinu dopadaly.“*

Mezi hlavními problémy se podle Marcely Anežky Kořenkové vyskytovaly pocity úzkosti, osamocení, strach z nemoci a smrti nebo obava z budoucnosti. Volající ale často líčili i konkrétní starosti: nemoc v rodině, péči o děti, nezaměstnanost nebo finanční problémy. Zájem o službu přitom podle ní kopíroval vývoj pandemie: zatímco během prvního měsíce volalo více než dvacet lidí týdně a v dubnu jen o něco méně, během května počet kontaktů klesal. Služby celkem využilo 111 volajících, přičemž asi třetinu z nich tvořili muži. *„Většinou hovory trvaly mezi deseti až třiceti minutami, několik se jich ale protáhlo na déle než hodinu,“* doplnila.

Více podrobností naleznete:

<https://www.ado.cz/2020/03/17/duchovni-a-psychoterapeuticka-pomoc-na-telefonu/>

<https://www.ado.cz/2020/06/08/duchovni-a-psychoterapeuticka-pomoc-na-telefonu-pomohla-vice-nez-stovce-lidi/>

Buď připraven! Jak pomáhali skauti v době koronaviru

Ve Zlíně v březnu vzniklo tzv. skautské krizové centrum sdružující ochotné skauty a ve spolupráci s dalšími dobrovolníky nebo úřady pomáhající tam, kde je třeba. A jak přesně tedy skauti pomáhali? Způsobů je celá řada. Někteří se zapojili do výroby látkových roušek na ústa, jiní nakupovali pro

seniory, roznášeli hotová jídla nebo koordinovali další dobrovolníky. A několik skautů se dokonce podílelo na výrobě ochranných štítů pro zdravotníky na 3D tiskárnách.

„Ve Zlíně pomáhá naše krizové centrum tam, kde může. Dobrovolníci se starají o šití a distribuci roušek pro všechny typy zařízení, které to potřebují – tedy nemocnice, policie, sanatoria, psychiatrické léčebny, domovy seniorů a jiné,“ popsala Veronika. *„Další pomáhají lidem v rizikových skupinách s nákupy a obstaráváním léků. Snaží se, aby si starší lidé nepřipadali sami a věděli, že se o ně někdo zajímá. Důležitou součástí naší činnosti je také komunikace s jinými organizacemi a magistrátem města nebo motivace dobrovolníků. A v neposlední řadě o své činnosti informujeme veřejnost.“*

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži nakupovalo seniorům a připravovalo jim obědy

V době šíření koronaviru nabízelo Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži (AG) pomoc seniorům ve městě: jeho studenti a pracovníci vozili vakuované balené jídlo. Společně s vedením města se pak škola zapojila i do další služby, nákupy seniorům.

Více: <https://www.ado.cz/2020/03/18/arcibiskupske-gymnazium-pomaha-seniorum-a-nemocnym-vozi-obedy-i-nakupy/>

Šití roušek v arcibiskupském kněžském semináři

Do šití se pustili také v Arcibiskupském kněžském semináři (AKS). K látkám, nůžkám a šicímu stroji tu zasedla sestra Kamila z Kongregace milosrdných sester sv. Kříže. Své výrobky poskytuje ostatním řeholnicím, zaměstnancům semináře i bohoslovcům. Těch nyní v prostorách AKS přebývá asi čtvrtina, ostatní tráví čas karantény doma. A roušky šijí také další křížové sestry, které sídlí v klášteře v Kroměříži, nebo pracovníci arcibiskupství, kteří se tak zapojují do facebookové akce [Olomouc šije roušky](#).

Více: <https://www.ado.cz/2020/03/17/noste-rousky-vybizi-biskup-nuzik-i-charita-siji-se-take-v-knezskem-seminari/>

Informace o dalších aktivitách olomoucké arcidiecéze v době pandemie nalezne na webu arcibiskupství, např.:

- **Diecéze šije roušky** <https://www.ado.cz/2020/03/30/dieceze-sije-rousky/>
- **Pomoc potřebným nabízela Maltéžská pomoc (nejen v Olomouci)** <https://www.ado.cz/2020/04/07/navsteva-po-telefonu-je-novym-programem-maltezske-pomoci-pomuze-v-dobe-karanteny-osamocenym-seniorum-a-osobam-se-zdravotnim-postizenim/>

Ostravsko-opavská diecéze

Charita Ostrava zajišťuje nákupy a obědy pro osamělé

V souvislosti s mimořádnými opatřeními v ČR pro zmírnění šíření onemocnění způsobené koronavirem poskytovala Charita Ostrava pro osamocené a nemocné lidi v Ostravě nákup a dovoz potravin, léků nebo oběda. Služba zajištění nákupů, obědů a rozvozu roušek pro osamělé seniory v Ostravě se díky zapojení zaměstnanců a dobrovolníků rozběhla a k potřebným lidem se dostává tato pomoc. Více viz <https://www.doo.cz/posledni-zpravy/4596-charita-ostrava-zajistuje-nakupy-a-obedy-pro-osamele.html>

Změna výrobního plánu. Chráněné dílny Charity Opava šijí roušky. Zvládnou 600 ks denně

Všechny zakázky na šité výrobky i keramiku šly stranou. Od pondělí 16. března mají Chráněné dílny Charity Opava v náplni jen jednu činnost – šití látkových ochranných roušek. I tak zde ale nejsou schopni vyhovět velké poptávce, nové objednávky proto budou moci přijímat až přibližně za týden.

Prvními příjemci roušek z Chráněných dílen byly pečovatelky a ošetřovatelky terénních služeb Charity Opava. Krom toho ale dílny vyšly vstříc partnerům Charity Opava, například prodavačkám obchodního družstva Tempo nebo Dopravnímu podniku města Opavy či opavské radnici. Už jen tyto objednávky dílny zaměstnají minimálně na týden.

Roušky z Charity Opava jsou ze stoprocentní bavlny a mohou se po vyvaření použít opakovaně. *„Postupně se zdokonalujeme, roušky, které šijeme nyní, mají stříh, díky němuž je do nich možno vložit papírový kapesník a po použití ho vyhodit. Také už umíme do horní části všít drátek, který se dá ohýbat podle tvaru obličeje. Teď je ho ale nedostatek, a tak ho sháníme,“* popisuje Ludmila Slaninová z Chráněných dílen.

„Být světlem světa.“ Oderští studenti svědčí o pomoci druhým v době nouzového stavu

Předčasnou praktickou zkoušku dospělosti přinesl nouzový stav některým studentům oderské Střední pedagogické školy a střední zdravotnické školy sv. Anežky České. Žákům pedagogických, sociálních i zdravotnických oborů začalo v březnu studijní volno, mnozí ale stíhali vedle svých úkolů pomáhat tam, kde je třeba. Ať už se nemocnicím, či hospicům přihlásili jako dobrovolníci nebo tam nastoupili v rámci vládou vyhlášené pracovní povinnosti, nechybí jim naděje, že jejich služba má velký smysl.

Svědectví studentů a učitelů si můžete přečíst na: <https://www.doo.cz/posledni-zpravy/4631-byt-svetlem-sveta-odersti-studenti-svedci-o-pomoci-druhym-v-dobe-nouzoveho-stavu.html>

Plzeňská diecéze

"Diecézní motto nás provázelo koronavirovou dobou," říká ředitelka křesťanské pedagogicko-psychologické poradny

Mimořádná opatření proti šíření koronaviru (která 11. března 2020 vyústila mj. v uzavření českých škol), postavila učitele, školáky i jejich rodiče do zcela nové, náročné situace.

Více: <https://www.bip.cz/cs/novinky/2020-05-diecezni-motto-nas-provazelo-celou-koronavirovou-dobou-rika-reditelka-krestanske-pedagogicko-psychologicke-poradny>

Poděkování Biskupství plzeňskému za pomoc diecézní charitě v období nouzového stavu

Diecézní charita Plzeň děkuje Biskupství plzeňskému za pomoc v náročném období nouzového stavu. Podpora biskupství odpovídala na vysoké nároky svépomocného zásobování charitních sociálních služeb ochrannými pomůckami a potřeb duchovní opory zaměstnanců i široké veřejnosti.

„Za co jsme vám vděční:

Za výzvu k šití roušek v plzeňské diecézi, jež vyšla z nápadu pracovnice Biskupství plzeňského, paní Fictumové. Odhadujeme, že do Humanitárního skladu DCHP, odkud byly dále distribuovány, nebo přímo jednotlivým službám tak bylo zasláno až několik tisíc kusů šitých roušek. I díky nim se v řádu týdnů podařilo doplnit nedostatek roušek v našich sociálních službách, a tak děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se do této pomoci zapojili. Biskupství nám také věnovalo několik rolí textilií, z nichž mohly být roušky ušity.

Za pomoc s distribucí ochranných pomůcek a prostředků z plzeňského Humanitárního skladu do charitních středisek v celé diecézi a do obcí s rozšířenou působností Plzeňského kraje. Diecézní charita spolupracovala s Plzeňským krajem na distribuci osobních ochranných pomůcek pro město Plzeň, Klatovy, Sušice, Tachov a Domažlice. Zvláštní dík patří řidičům vozidel, která materiál rozvážela, jmenovitě panu Janu Jakubu Ptáčkovi, osobnímu sekretáři biskupa Tomáše, P. Liboru Bučkovi, P. Bystríku Feranecovi, P. Petru Konopíkovi, P. Martinu Váňovi a P. Marku Sklenářovi.

Za dobrovolnou duchovní pomoc na telefonu ve službě charity, k níž se po zřízení telefonické linky krizové duchovní pomoci Biskupství plzeňského, zajišťované Misionáři obláty Panny Marie Neposkvrněné v Plasích, spontánně přidávali další kněží. Své telefonní číslo nabídl pro službu bližnímu P. Pavel Petrašovský, emeritní biskup plzeňský a prezident DCHP Mons. František Radkovský, spirituál DCHP a trvalý jáhen Ladislav Lego a P. Jiří Barhoň. Jsme vděční za podporu týmů našich služeb, o níž se tak obětavě staral prezident DCHP František Radkovský.

V neposlední řadě děkujeme otci biskupu Tomášovi a generálnímu vikáři Jakubu Holíkovi za organizaci podpory ze strany kněží diecéze, za povzbuzení a naslouchání a za rozhodnutí o podpoře benefiční aukce požeňnaného piva Plzeňského Prazdroje, jejíž výtěžek pomůže lidem, na něž těžce dopadá pandemie covid-19.“

Pražská arcidiecéze

Arcibiskupský seminář

5 bohoslovců a rektor pražského Arcibiskupského semináře P. Jan Kotas na požádání jedné pražské nemocnice během dubna odpracovali (bez nároku na odměnu) celkem 12 směn, většinou v 3členných týmech, tj. cca 180 hodin u pacientů. (V jejich službě pak pokračovali 4 řeholní sestry.) Seminaristé také pomáhali v Domovech pro seniory, v pečovatelské službě Charity, rozváželi obědy seniorům a provozovali šicí dílnu na ochranné roušky. Jejich službu v nemocnici přerušila karanténa – když se jeden z nich nakazil.

P. Miloš Szabo, farnost sv. Gotharda, Praha - Bubeneč

„Ušili jsme látkové roušky, a v průběhu necelého týdne se nám povedlo tyto prostředky dostat k více než 300 farníkům, ale i do pekárny, lékárny nebo vietnamské večerky.“

P. Cyril Kubánek, farnost Zlonice, vikariát Kladno

„Řekl jsem si, že bych snad dokázal vyrobit respirátor srovnatelných kvalit s těmi, které nikde nejsou. Hledání řešení a výroba trvaly asi dva týdny, nakonec jsem použil tvrdý papír, Pet láhev a filtr do čističky vzduchu hepa 12. Navíc jsem filtr doplnil vrstvou celulózy s navázaným oxidem měďnatým,“ popisuje výrobu vlastního respirátoru a dodává, že starším farníkům, kteří nebyli schopni si ji sami zajistit, nabízel i dezinfekci.

Několik příkladů z řádů a řeholních společenství

Milosrdní bratři

V polovině března vyhlásili sbírku na pomoc pro jejich řádové nemocnice v Itálii, které bojovaly s koronavirem. Od té doby se podařilo vybrat přes šest milionu korun. Díky nim do našich nemocnic v Itálii, a jelikož to bylo potřeba, tak i ve Španělsku, mohli dopravit již několik dodávek zdravotnického materiálu a potřebných přístrojů. Přehled distribuce materiálu a přístrojů naleznete na webu Milosrdných bratří: <http://www.milosrdni.cz/rad-a-krestansky-svet/italie-prosi-o-pomoc/>

Sester z Kongregace dcer Panny Marie Pomocnice

Poté, co nás koronavirus donutil uzavřít středisko mládeže v Plzni, modlily jsme se a hledaly, jak volný čas dobře a užitečně využít. Kromě dalších nápadů jsme se rozhodly přidat se k iniciativě šití roušek (jak pro sebe, tak na rozdávání pro druhé), takže jsme se dnes přesunuly o pár století zpět, vzaly staré povlečení na peřiny, do rukou jehly a nitě (stroj máme v opravě) a dvě hodiny propovídaly a prošily. Taková hezká sesterská "rekreace". A zítra zase pokračujeme...

Nešijeme sice s mladými, za což bysme byly určitě radši, ale mladí se k nám přidávají na dálku. A komunikujeme s nimi přes Skype, Messenger a telefon. Co si asi myslí první sestry z Mornese v nebi...
<https://www.rehole.cz/cs/novinky/2020-03-za-dob-mornese-aneb-sijeme-rouscky#>

Sestry karmelitky Dítěte Ježíše ze Zbraslavi

Starším osobám ze Zbraslavi a okolí, lidem nemohoucím nebo v karanténě nabízely dobrovolnickou službu obstarání nákupu. Jejich personální možnosti byly sice omezené, ale pokud to šlo, snažily se vyjít všem vstříc. Nabízely také službu krátkodobého hlídání jednotlivých dětí, aby rodiče mohli vyřídit neodkladné záležitosti. Šily též roušky.

Sestry dominikánky z Bojkovic

Ušily několik stovek kusů roušek pro místní Domov s pečovatelskou službou a pro sestry z jiných komunit. Učily online, nakupovaly pro seniory z Bojkovic a mnoho dalšího.